

Sygn. akt IV U 138/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 czerwca 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 czerwca 2016r. w S.

odwołania J. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 18 stycznia 2016 r. Nr (...)

w sprawie J. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonej J. S. przysługuje prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia 31 grudnia 2016 roku.

Sygn. akt IV U 138/16

UZASADNIENIE

Decyzją 18 stycznia 2016 r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy z 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1242 ze zm.) odmówił J. S. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową wskazując, że Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 4 stycznia 2016 r. nie stwierdziła u niej niezdolności do pracy pozostającej w związku z chorobą zawodową.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła J. S. zarzucając błędną ocenę stanu jej zdrowia przez Komisję Lekarską ZUS (odwołanie k. 1-2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując, iż odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k. 3).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Ubezpieczona J. S., ur. (...), ma stwierdzoną chorobę zawodową w postaci przewlekłych chorób narządu głosu spowodowanych nadmiernym wysiłkiem głosowym trwającym co najmniej 15 lat: wtórne zmiany przerostowych fałdów głosowych (decyzja Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w S. nr (...) z dnia 31 maja 2013 r. k. 6 akt organu rentowego).

Od dnia 27 czerwca 2013 r. do 31 grudnia 2015 r. ubezpieczona była uprawniona do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy spowodowanej chorobą zawodową (odpis prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 14 stycznia 2015 r. sygn. akt IV U 1353/13 k. 28 akt organu rentowego i wykonująca ten wyrok decyzja (...) Oddział w S. z dnia 7 września 2015 r. k.59 akt organu rentowego).

W dniu 9 listopada 2015 r. J. S. złożyła wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową (k. 61 akt organu rentowego). Rozpoznając ten wniosek, ubezpieczona została skierowana na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z dnia 11 grudnia 2015 r. ustalił, że J. S. nie jest niezdolna do pracy (k. 62 akt organu rentowego). J. S. wniosła sprzeciw od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS (k. 55-56 akt lekarskich).

Na skutek wniesienia sprzeciwu ubezpieczona skierowana została na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 4 stycznia 2016 r. ustaliła, że nie jest ona niezdolna do pracy (k. 64 akt organu rentowego).

Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 18 stycznia 2016 r., (...) Oddział w S. odmówił ubezpieczonej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku chorobą zawodową (k. 65 akt organu rentowego).

W opinii sporządzonej na zlecenie Sądu biegła lekarz foniatra rozpoznała u J. S. wtórne zmiany przerostowe fałdów głosowych oraz nieomogę fonacyjną fałdów głosowych. W ocenie biegłej u ubezpieczonej nadal utrzymuje się stan sprzed dnia 31 grudnia 2015 r., co uzasadnia orzeczenie dalszej częściowej okresowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową na okres roku, tj. od 1 stycznia 2016 r. do 31 grudnia 2016 r. Biegła zaleciła kontrolę foniatryczną i monitoring stroboskopowy krtani w celu śledzenia dalszej dynamiki rozpoznanego schorzenia zawodowego narządu głosu (opinia k. 8-14).

J. S. z wykształcenia jest nauczycielem. Od dnia 1 listopada 2009 r. ubezpieczona została uprawniona do emerytury. W tym czasie, do 31 sierpnia 2011 r. ubezpieczona łączyła pobieranie emerytury z zatrudnieniem na stanowisku kierownika świetlicy szkolnej (okoliczności niesporne, decyzja z 3 grudnia 2009 r. k. 21v akt organu rentowego świadectwo pracy k. 80-81 akt organu rentowego z wniosku o emeryturę).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie J. S. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt 6 wyżej wymienionej ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje dla ubezpieczonego, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej. Artykuł 17 ust. 1 tej ustawy stanowi, że przy ustalaniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy z tytułu ubezpieczenia wypadkowego, do ustalenia wysokości tych świadczeń oraz ich wypłaty stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Stosownie do treści art. 12 ust. 1, 2 i 3 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2015r., poz.748 ze zm.) niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności bądź nie, odwołania ubezpieczonej od zaskarżonej decyzji organu rentowego wymagało ustalenia czy jest ona nadal osobą częściowo albo całkowicie niezdolną do pracy co spowodowane jest istnieniem choroby zawodowej. J. S. była bowiem poprzednio, do 31 grudnia 2015 r. uprawniona do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową. Sporządzona na tę okoliczność opinia biegłego lekarza foniatriy dała podstawy do ustalenia, że ubezpieczona jest nadal częściowo niezdolna do pracy w związku z rozpoznaną u niej chorobą zawodową, tj. wtórnymi zmianami przerostowych fałdów głosowych od 1 stycznia 2016 r. do 31 grudnia 2016 r.

Biegła sądowa z zakresu foniatrii A. P. w uzasadnieniu sporządzonej opinii stwierdziła, że zmiany patologiczne narządu głosu wystąpiły u ubezpieczonej pod postacią zmian chorobowych jako wtórne zmiany przerostowe fałdów głosowych. Zmiany te powstały w wyniku nadmiernego wysiłku głosowego w czasie wieloletniej pracy pedagogicznej. Jak wskazała biegła, J. S. pracowała w zawodzie nauczyciela przez 33 lata i w tym czasie nie korzystała ze środków profilaktycznych w postaci urlopu dla poratowania zdrowia, zniżki godzin ani leczenia sanatoryjnego. Biegła stwierdziła, iż wobec J. S. wskazany jest dalszy monitoring stroboskopowy w celu śledzenia dynamiki rozpoznanego schorzenia zawodowego narządu głosu.

Analizując przedmiotową opinię, Sąd uznał, iż jest ona wiarygodna. Wydanie tej opinii zostało poprzedzone zapoznaniem się z dokumentacją medyczną ubezpieczonej oraz wykonaniem badania przedmiotowego. Podkreślić należy, iż autorem opinii jest osoba posiadająca specjalistyczną wiedzę z zakresu medycyny. Wnioski, do których doszła biegła, są logiczne i spójne. Ponadto opinia została w sposób odpowiedni uzasadniona.

Stąd też Sąd podzielił wnioski biegłej foniatriy. Nie budzi wątpliwości Sądu, iż ubezpieczona w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji w rozumieniu art. 12 ust. 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, tj. do pracy na stanowisku nauczyciela i niezdolność ta ma związek z istniejącą chorobą zawodową w postaci wtórnych zmian przerostowych fałdów głosowych.

Sąd uznał, iż zgłoszone przez organ rentowy do opinii biegłej foniatriy zarzuty (k. 24) nie mają merytorycznego charakteru. Nie odnoszą się bowiem do medycznej oceny stanu zdrowia ubezpieczonej. Dlatego też zarzuty te, jak również wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego z zakresu foniatrii nie zasługiwały na uwzględnienie. Sporna okoliczność istnienia u ubezpieczonej niezdolności do pracy w związku ze stwierdzoną chorobą zawodową została bowiem w sposób dostateczny wyjaśniona.

Pozostałe przesłanki do przyznania renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową zostały również spełnione przez ubezpieczoną i nie były kwestionowane przez organ rentowy.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc, zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.